

Sygn. akt XI GC 349/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 30 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Plewczyński

Protokolant: Daniel Starmach

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2017 roku w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J.

przeciwko Z. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Z. B. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. kwotę 467,40 euro (czteryście sześćdziesiąt siedem euro i czterdzieści eurocentów) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 25 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 1084,00 zł (jeden tysiąc osiemdziesiąt cztery złote)

II. oddała powództwo co do pozostałej części odsetek,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1069 zł (jeden tysiąc sześćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt XI GC 349/17

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego z dnia 30 maja 2017 roku

sprawa rozpoznana w postępowaniu „zwykłym”

Pozwem złożonym w dniu 15 lutego 2017 roku powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w J. wniosła o zasądzenie od pozwanego Z. B. kwoty 467,40 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 września 2014 roku do dnia zapłaty, kwoty 647zł , 60zł, 227zł, 150zł oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, iż posiada przeciwko G. (...) (...) (Polska) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty z dnia 19 grudnia 2014 roku wydany przez Sąd Rejonowy w Rybniku VI Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. akt VI GNc 2528/14, na mocy którego wszczęła przeciwko dłużnikowi egzekucję, która jednak okazała się bezskuteczna. Powódka podała, że kieruje roszczenie o zapłatę kwoty orzeczonej w opisanym wyżej nakazie do członka zarządu spółki (...) na mocy przepisu art. 299 § 1 k.s.h. Podała, że wezwała pozwanego do zapłaty kwoty należnej od przedmiotowej spółki, jednak pozwany dotychczas nie zapłacił.

Odpis pozwu wraz z załącznikami został uznany za doręczony pozwanemu w dniu 7 kwietnia 2017 roku.

W oznaczonym terminie pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew ani nie stawił się na rozprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. B. jest wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego jako członek zarządu G. (...) (...) (Polska) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. od dnia 7 listopada 2014 roku. Siedzibą spółki (...) (Polska) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością są obecnie B., poprzednio K..

Sąd Rejonowy w Rybniku VI Wydział Gospodarczy w dniu 19 grudnia 2014 roku wydał nakaz zapłaty w sprawie VI GNc 2528/14, a w dniu 19 czerwca 2015 roku opatrzył nakaz zapłaty klauzulą wykonalności, którym zasądził od G. (...) (...) (Polska) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz powoda kwotę 467,40 euro wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 17 września 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w kwocie 647 zł. Na nakaz nadano klauzulę wykonalności i zasądzone koszty z tego tytułu w kwocie 60zł

Na podstawie tytułu wykonawczego powódka wniosła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie I. O. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Postanowieniem z dnia 9 maja 2016 roku Komornik przyznał wierzycielowi zwrot kosztów postępowania egzekucyjnego na kwotę 227,48 zł i na podstawie art. 824 par. 1 pkt. 3 kpc. umorzył postępowanie w sprawie Km 152/15 z uwagi na jego bezskuteczność. Koszty zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym to 150zł

W piśmie z dnia z dnia 17 sierpnia 2016 roku pełnomocnik powódki wezwał pozwanego Z. B. do zapłaty kwot:

- 467,40 euro tytułem należności głównej wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty zł od dnia 17 września 2014 r. do dnia zapłaty,
- 647 zł tytułem kosztów postępowania w sprawie VI GNc 2528/14,
- 60 zł tytułem kosztów postępowania klauzulowego w sprawie VI GNc 2528/14,
- 227,48 zł tytułem kosztów egzekucji w sprawie Km 152/15
- 150 zł tytułem kosztów zastępstwa w egzekucji Km 152/15.

W wezwaniu wskazano termin zapłaty do dnia 24 sierpnia 2016 r. Przesyłka została nadana 17 sierpnia 2016 r.

Okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o twierdzenia powoda zawarte w pozwie i załączone do pozwu dokumenty

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie okazało się uzasadnione w przeważającej części.

Przy wydaniu wyroku zaocznego zgodnie z art 339§2 k.p.c. sąd - jeżeli nie ma uzasadnionych wątpliwości - zobligowany jest do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej (tj. twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych) za zgodną z prawdą bez przeprowadzania postępowania dowodowego.

Sąd w niniejszej sprawie uwzględnił twierdzenia strony powodowej.

Niezależnie jednak od ustalenia podstawy faktycznej, sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 6 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, Lex, nr 7094 oraz komentarz

do art.339 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III).

Podstawę prawną powództwa stanowi art. 299 ksh. Stosownie do brzmienia wskazanego artykułu, jeżeli egzekucja skierowana przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Po myśli § 2 powyższego przepisu, członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo, pomimo, niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody.

Według dominującego w orzecznictwie Sądu Najwyższego i znacznej części przedstawicieli doktryny poglądu, który podziela również na gruncie niniejszej sprawy Sąd Rejonowy, odpowiedzialność członków zarządu ma charakter odpowiedzialności odszkodowawczej (por. uchwałę z dnia 19 stycznia 1993 r. III CZP 162/92, OSNCP 1993, z. 6, poz. 103; uchwałę składu siedmiu sędziów z dnia 15 września 1993 r. III UZP 15/93, OSNCP 1994, z. 3, poz. 48; uchwałę z dnia 9 sierpnia 1993 r. III CZP 116/93, OSNCP 1994, z. 2, poz. 35; uchwałę z dnia 2 lutego 1994 r. I PZP 58/93, (...) 1994, nr 4, s. 63; uchwałę z dnia 9 listopada 1994 r. III CZP 140/94, OSNC 1995, z. 3, poz. 44; uchwałę z dnia 20 września 1996 r. III CZP 72/96, OSNC 1997, z. 3, poz. 25, uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 1997 r., III CZP 24/97, OSNC 1997, nr 11, poz. 165 i cytowane tam orzeczenia oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2002 r., IV CKN 1138/00 niepubl. z dnia 21 lutego 2002 r., IV CKN 793/00, OSNC 2003, nr 2, poz. 22, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2005 r., V CK 736/04 LEX nr 180879, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2007 r. sygn. akt III CSK 227/2006r opubl. w programie Lex nr 303325). Ukształtowanie odpowiedzialności członków zarządu w tej formie, ma na celu zagwarantowanie wierzycielom spółki dodatkowej ochrony w wypadku, gdy egzekucja wszczęta przeciwko spółce nie doprowadziła do zaspokojenia ich wierzytelności z powodów zawinionych przez członków zarządu spółki.

W niniejszej sprawie bezspornym jest fakt pozostawania pozwanego członkiem zarządu jak również bezskuteczność egzekucji wobec spółki. Pozwany nie wskazał także żadnych przesłanek uchylających jego odpowiedzialność, co pozwala ustalić jego odpowiedzialność, co do zasady.

W dalszej kolejności rozważenia wymaga zakres poniesionej przez powoda szkody.

Szkoda w rozumieniu art. 299 § 2 ksh polega na obniżeniu - wskutek tego, że z winy członków zarządu nie doszło we właściwym czasie do zgłoszenia upadłości lub wszczęcia postępowania układowego - potencjału majątkowego spółki powodującego niemożność wyegzekwowania od spółki jej zobowiązań. Członkowie zarządu odpowiadają wobec wierzyciela za tak pojmowaną szkodę, a nie za niezaspokojone zobowiązania spółki. Dla tak rozumianej odpowiedzialności odszkodowawczej zarządu ustawa wprowadziła domniemanie owej szkody, domniemanie winy oraz swoisty związek przyczynowy między zachowaniem zarządu a ową szkodą, inny niż dla nienależytego wykonania zobowiązania głównego. Z tych powodów omawiana odpowiedzialność członków zarządu jest zawsze odpowiedzialnością prywatnoprawną (odszkodowawczą), niezależną od charakteru niezaspokojonego zobowiązania spółki. Odpowiedzialność członków zarządu na podstawie art. 299 k.s.h. obejmuje zasądzone w tytule wykonawczym, wydanym przeciwko spółce, koszty procesu, koszty postępowania egzekucyjnego umorzonego z powodu bezskuteczności egzekucji i odsetki ustawowe od należności głównej (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006 r. sygn. akt III CZP 118/06 opubl. OSNC 2007/9/136, Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2007 r., sygn. akt III CSK 352/06 opubl. LEX nr 278665).

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził w wyroku zaocznym całą należność główną (kwota 467,40 euro i suma wymienionych w pozwie kwot w złotych).

Rozważenia wymaga kwestia odsetek.

Rozróżnić należy odsetki z tytułu braku zapłaty przez spółkę, której pozwany był członkiem zarządu od odsetek z tytułu opóźnienia w uiszczeniu przez niego zobowiązania odszkodowawczego. Odsetki z tytułu braku zapłaty przez spółkę

(podobnie jak koszty procesu i koszty egzekucyjne) stanowią element szkody poniesionej przez wierzyciela i mogą być dochodzone jako odszkodowanie w trybie art 299 ksh. Niezbędne jest jednak wówczas ich skapitalizowanie. Termin spełnienia świadczenia odszkodowawczego (niezależnie od tego czy obejmuje należność zasądzoną od spółki, odsetki czy też koszty) nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania. Wymagalność roszczenia należy więc określić zgodnie z art 455 k.c. - roszczenie to staje się wymagalne po wezwaniu dłużnika do zapłaty, od dnia następnego wierzyciel może, zgodnie z art 481 k.c., żądać odsetek za opóźnienie w jego spełnieniu. Pogląd ten należy uznać za utrwalony w orzecznictwie (por.: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006 roku, (...), OSNC 2007/9/136; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2000 r., H CKN 725/98, OSNC 2000/9/158; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2002 roku, IV CKN 793/2000, OSNC 2003/2/22. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 4 lipca 2006r sygn. akt I ACa 341/06 opubl. Lex 217207).

Z akt sprawy wynika, że powódka wysłała do pozwanego wezwanie do zapłaty w dniu 17 sierpnia 2016 r. W wezwaniu wskazano termin do dnia 24 sierpnia 2016 r. W tym dniu pozwany miał ostatnią możliwość spełnienia świadczenia. W związku z bezskutecznym upływem określonego terminu od dnia następnego powódce przysługują odsetki.

Powódka dochodzi odsetek zgodnie z tytułem wydanym przeciwko spółce. Wobec braku skapitalizowania tych odsetek w pozwie przyjąć należy, iż są to odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia przez pozwanego członka zarządu, a jako takie podlegają oddaleniu za okres przed dniem 25 sierpnia 2016r.

Powódka dochodzi odsetek tylko od kwoty 467,40 euro, tylko od takiej kwoty zasądzono więc odsetki.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto jak w punkcie I i II wyroku

O kosztach postępowania Sąd orzekł mając na uwadze przepisy art 108 § 1 k.p.c., 98 § 1 k.p.c., art 100 k.p.c. Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, natomiast stosownie do art 100 k.p.c. (zdanie drugie) sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko, co do nieznaczonej części swojego roszczenia.

W związku z tym, że powód uległ co do nieznaczonej części roszczenia dochodzonego pozwem (co do części odsetek) Sąd zasądził na rzecz powoda zwrot poniesionych kosztów procesu, na które składa się: opłata od pozwu - 152 zł, koszty zastępstwa procesowego – 917 zł, łącznie -1069 zł. Koszty wynagrodzenia radcy prawnego, który reprezentował powoda w niniejszym procesie, ustalonego w stawce minimalnej obliczonej adekwatnie do wartości przedmiotu sporu na podstawie § 2 pkt 3 w zw. z §3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano zgodnie z art 333 §1 pkt 3 k.p.c.

Sygn. akt XI GC 349/17

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)